

Babbelaar

zomer 2026

Bezoek aan
aspergeboerderij
Van Iersel



Het Laar | Aangenaam



Inhoud

Babbelaar | juni 2026



Voorwoord Lonneke de Haan	3
Eigen zaak 't Zolderke	4
Echt oog hebben voor elkaar	6
Afscheid van oudgedienden Bonny en Teddy	8
Lachen met toneelclub de Grijsze Duifjes	12
Bewonersraad	14
Mijn eerste Puk en Muk boek	15
Met humor door moeilijke tijden	16
Nieuws en korte berichten	18
Altijd een warm welkom in Het Laar	19
Samen maken we Het Laar een stukje groener	20
Er-op-uit! en de Tilburgse Taol	22
Een verwenmoment	23
Het witte goud van Udenhout	24

Wat was het een mooie, maar ook drukke tijd met het feestjaar 2025 en het afsluitende feest in januari. Inmiddels ligt die periode alweer een tijdje achter ons en is er weer ruimte ontstaan om vooruit te kijken en ons werk meer planmatig op te pakken. Dat geeft rust én energie.

Bij Het Laar doen elke dag veel collega's met zichtbaar plezier hun werk voor onze bewoners en voor elkaar. Die betrokkenheid en toewijding vormen de kracht van onze organisatie – juist ook in tijden waarin er veel van ons gevraagd wordt. Want één ding blijft: geen dag is hetzelfde en iedere periode brengt weer nieuwe dynamiek.

In Het Laar tekent onze horizon zich duidelijk af: ondanks minder handen, willen we ouderen goed blijven ondersteunen. Hulp van naasten en vrijwilligers blijft daarbij onmisbaar. Graag deel ik vanuit dat kader enkele mooie momenten van de afgelopen periode met u. In mei organiseerden we een vrijwilligers-bedanklunch, waarbij we 17 jubilerende vrijwilligers extra in het zonnetje zetten. Ook namen we onlangs afscheid van enkele zeer gewaardeerde collega's die met pensioen zijn gegaan, na een lange periode van inzet voor Het Laar. En in juni vierden we de jubilarissendag voor medewerkers die 12,5 en 25 jaar in dienst zijn. Voor mij alle reden om met vertrouwen vooruit te kijken. Ik hoop dat u geniet van hun verhalen in deze Babbelaar.

Lonneke de haan, Raad van Bestuur



Letterlijk en figuurlijk in de gordijnen

De winkel zoals die nu is



“Iedereen kent wel hun transportbusjes met het logo erop, een vertrouwd beeld in het verkeer.”

We hebben weer een bewoner met een eigen zaak weten te strikken voor de Babbelaar. Dit keer is het Leny Dielemans. Ze draaide samen met haar man Jacques 29 jaar lang een winkel die iedereen die over Ringbaan West rijdt wel kent: 't Zolderke.

Alles wat maar nodig is om een woning te stofferen kon je kopen bij 't Zolderke. Van gordijnen, tapijt, zonwering, dekbedden, tafelkleden tot stoelbekleding. Hun service reikte tot aan huis, waar werd ingemeten, gordijnen gehangen en tapijten gelegd. Iedereen kent wel hun transportbusjes met het logo erop, een vertrouwd beeld in het verkeer.

Leny kijkt met tevredenheid terug op de jaren die achter hen liggen. Ruim een jaar woont ze in Het Laar; haar man Jacques is helaas een half jaar geleden overleden. “Ik mis hem nog elke dag, maar het is goed hier.” Ze leerde de beginselen van het vak op de huishoudschool; daar volgde ze vakken voor woninginrichting. Jacques was van huis uit ondernemer; zijn ouders hadden een zaak in de Heuvelstraat: Textilia, maar Jacques ging werken bij een zaak in woninginrichting.

Na een paar jaar verkering trouwden ze in 1967: toen begon hun gezamenlijke verhaal. Op de zolder van hun huis aan de Koninginnehof openden ze een winkel in tapijten en gordijnen. Leny: “Ik maakte de gordijnen zelf. Groene en rode velours, dat was toen de trend. Meters heb ik geconfectioneerd. We kregen twee kinderen, twee meisjes. De rode en groene draden bleven altijd aan hun slofjes hangen”, herinnert Leny lachend. Haar man Jacques deed de buitendienst; hij hing de gordijnen op en legde de tapijten.

Om de hoek aan het Nassaplein zat een groothandel in snoep. In 1970 konden ze een stukje van dat pand aankopen en toen de snoepzaak wegging, braken ze alles door. Het kantoor

ernaast werd ook aangekocht en 't Zolderke groeide uit tot een winkel met een grote naam. “We hadden aan de achterkant een atelier voor de gordijnen en een meubelstoffeerderij.” Op hoogtijdagen hadden ze maar liefst 16 man personeel in dienst. Het was een gezellig bedrijf. Kwam dat misschien ook door de vele feestjes? In de winkelruimte was dat makkelijk, je schoof gewoon de gordijnrekken opzij. “We vierden veel feesten met de werknemers, de stagiaires, de klanten en onze eigen familie. We hingen soms letterlijk en figuurlijk in de gordijnen!”

Ook nu nog is de winkel een begrip in Tilburg. Want sinds 1996 zijn dochter Monique en haar man Jeffrey de drijvende kracht achter de zaak. 't Zolderke zit nog steeds op dezelfde vertrouwde plek, aan het Nassaplein in Oud-Noord. “Ze doen de dingen wel wat anders dan wij deden. Vroeger kwamen de klanten voor van alles en nog wat. We hadden een grote voorraad. Onderdeeltjes waren per stuk te koop. Dat is tegenwoordig niet meer. Gordijnen worden nu elders geconfectioneerd en het stofferen van meubels gebeurt niet meer.” Maar de winkel is nog steeds de kwaliteitsleverancier op het gebied van zonwering, vitrage, gordijnen en behang.

En Leny en Jacques? Die gingen het rustiger aan doen. Ze trokken met hun caravan naar Frankrijk. Ook hadden ze een caravan bij de Beekse Bergen. Ze woonden maar liefst 58 jaar in de Koninginnehof. “We woonden daar heel fijn en konden iedere dag nog bij 't Zolderke koffie drinken. De verhuizing naar Het Laar was de eerste keer in ons leven dat we samen verhuisden.”



Jacques en Leny Dielemans



Bedanklunch voor vrijwilligers

Cindy Sauerbier is 54 jaar en werkt al 10 jaar als vrijwilliger in Het Laar, Doortje Boogaert is 94 jaar en werkt al 15 jaar als vrijwilliger in Het Laar. Cindy woont in de buurt, tegenover Het Laar. "Ik rol zo Het Laar binnen." En Doortje is sinds vorig jaar in Het Laar komen wonen.

Samen met de andere vrijwilligers die ook een jubileum vierden, werden Cindy en Doortje in de bloemetjes gezet tijdens de bedanklunch van vrijwilligers. Ze kijken terug op een leuke bijeenkomst, met die verrassing. "Ik was wel een beetje op mijn hoede, ik wist dat ik 10 jaar bij Het Laar werkte en meestal worden jubilarissen tijdens deze etentjes gehuldigd. Maar alsnog schrok ik toen mijn naam werd genoemd en ik naar voren moest", lacht Cindy. "Ik had er helemaal geen rekening mee gehouden", zegt Doortje. Voor beide dames hoeft het niet, die aandacht, in de spotlights staan. Maar ze snappen ook dat Het Laar hun vrijwilligers graag koestert. "Voor een zorgzame samenleving, zoals die in Het Laar, heb je veel mensen nodig; niet alleen medewerkers en bewoners. Ook familie en vrijwilligers spelen een belangrijke rol. Om juist dat beetje extra te doen," aldus Doortje en Cindy.

Voor Cindy betekent het dat het ze liefst bij de mensen van Laarhoven is. "Daar voel ik dat ik er voor ze kan zijn. Ze genieten er echt van. Dan is mijn dag goed." Tien jaar geleden begon ze in de huiskamer van Laarhoven, sinds 6 jaar kwam het werk meer te liggen op het 1 op 1 contact met de bewoners. "Daar ligt echt mijn hart. 1 op 1 leer je ze kennen. Ik kom er achter wat ze leuk vinden, wat ze vroeger deden enz. Voor mij en voor de bewoner is dat diepere contact heel waardevol." Daarnaast ondersteunt Cindy als oproepkracht ook regelmatig bij wat grotere groepsactiviteiten, zoals bv. het maandelijks bloemschikken.

Doortje luistert aandachtig naar Cindy, maar Cindy wil nu ook weten wat Doortje doet. Als Doortje begint te vertellen, is Cindy een en al oor. Doortje verhuisde 20 jaar geleden van Groningen naar Tilburg. Nadat haar man overleden was, wilde ze dichterbij haar familie in Goirle zijn. Op een verjaardagsfeest raadde een van de gasten haar aan om bij Het Laar vrijwilligerswerk te doen. Doortje meldde zich aan en koos voor de bibliotheek van Het Laar, die ze graag wilde ondersteunen. "Ik lees zelf ook veel." Wekelijks was ze een dag betrokken bij de collectie in Het Laar, die in handen was van Bibliotheek Midden Brabant. Doortje regelde met een collega de uitleen van de boeken; middels een kaartenbak werd bijgehouden wie welk boek had geleend. Wanneer de bewoners boeken reserveerden, wat ook kon, haalde Doortje die op bij een depot van de bieb in Tilburg. "We hadden wekelijks een trouwe ledengroep van 20 tot 30 klanten. Het was erg gezellig, mensen liepen ook vaak binnen voor een praatje. De boeken die het hardst liepen waren grote-letterboeken, detectives en streekromans. Toen kwam Corona en stopte de boekenuitleen. En toen we het weer gingen opstarten, bleven de leden weg; we hadden er maar een paar over. Omdat de kosten van de bibliotheek opliepen is besloten om met de uitleen binnen Het Laar te stoppen. Nu rijd ik elke maand met de chauffeur van de Laarbus en een paar bewoners naar de bibliotheek in Goirle. Dat is altijd een heel leuk uitstapje."

We schrijven in de Babbelaar elke keer een verhaal over meedoen in Het Laar, over mensen die oog hebben voor elkaar. Die ervoor zorgen dat onze bewoners een aangename dag beleven. Met Doortje en Cindy hebben we twee grote kanjers. Maar laten we zeker ook de andere vrijwilligers, de naasten van onze bewoners en de medewerkers niet vergeten.

Heb jij ook een mooi voorbeeld van kanjers in Het Laar die oog voor elkaar hebben? Je mag altijd de redactie van de Babbelaar tippen via babbelaar@hetlaar.nl

"Cindy en Doortje werden in de bloemetjes gezet tijdens de bedanklunch van vrijwilligers."



Doortje en Cindy

 Het Laar | Doe mee

**OOGJE
OP
OOGJE
OP
MU**
Nederland ontzorgt elkaar



Tijd om te gaan genieten

Met een glimlach en ook met weemoed namen we 27 mei afscheid van onze collega Teddy van Ierland. Teddy werkte sinds 1 februari 2008 in Het Laar als secretaresse van de Raad van Bestuur. In die rol was zij jarenlang een onmisbare steun voor de bestuurder en het managementteam. Altijd zorgvuldig, betrokken en met overzicht. Een echte spin in het web, die wist wat er speelde en mensen op een fijne manier met elkaar verbond. Nu breekt voor Teddy een nieuwe fase aan. Ze kiest ervoor om vervroegd te stoppen met werken en volop te gaan genieten van het leven, samen met haar echtgenoot. Dat gunnen we haar van harte.

Teddy, hoe vond je het om in Het Laar te werken?

"Ik heb het 18 jaar met heel veel plezier gedaan. Naast het fijne werk als secretaresse Raad van Bestuur, droegen de leuke contacten met collega's en bewoners daar zeker aan bij."

Weet je nog waarom je bij Het Laar solliciteerde?

"Ik ben bij Het Laar gaan werken omdat ik graag naar een ouderenorganisatie wilde. Ik kende Het Laar al en vond dit een hele mooie organisatie. Bovendien verhuisde de werkgever waar ik toen directiesecretaresse was. Bij Het Laar gaan werken betekende dus ook een kortere reistijd."

Kwamen de verwachtingen die je had over werken in Het Laar uit?

"Ik weet nog dat ik solliciteerde. Het was een

hele andere tijd. We noemden de bestuurder nog mijnheer. Dat was toen nog gebruikelijk. Ik kende die eerste jaren bijna iedereen, collega's bleven lang bij Het Laar werken. Dat is wel een beetje veranderd, maar het werk bleef leuk. Ik kijk terug op een hele fijne tijd. Wat ik verwacht had, is zeker uitgekomen. Het Laar is een mooie organisatie waar het aangenaam wonen en werken is."

Wat wens je je collega's en de bewoners van Het Laar toe?

"Ik kijk terug op een geweldig afscheid. Heel hartelijk dank voor de mooie woorden, de vele kaartjes, bloemen en de mooie cadeautjes die ik gekregen heb. Het gaat u allen goed. Ik kom u vast nog wel eens tegen!"



"Een echte spin in het web, die wist wat er speelde."



Teddy op de foto met Lonneke de Haan, collega's en de bewonersraad



Ik ben steeds meer van alle mensen gaan houden

Na bijna 46 jaar neemt Bonny afscheid van Het Laar. In al die jaren groeide hij, als medewerker van HB&O, uit tot een vertrouwd gezicht voor bewoners, collega's en vrijwilligers. Zelf kijkt hij met gemengde gevoelens naar zijn pensioen. "Nee, ik kijk er nog niet echt naar uit," zegt hij eerlijk. "Het Laar is in de loop der jaren veel meer geworden dan alleen een werkplek, en dat laat je niet zomaar achter je."

Stilzitten? Niets voor Bonny

Helemaal loslaten doet hij Het Laar overigens niet. Ook na zijn pensioen blijft Bonny als vrijwilliger betrokken. "Samen met Rob, vrijwilliger bij HB&O, mag ik een bijdrage gaan leveren aan verschillende projecten zoals een grote kelderopruiming en aan de verdere ontwikkeling van Asset tracking, zodat middelen via een app terug te vinden zijn. Ik hoop daar straks één of twee dagen per week mee bezig te zijn. Ik vind het fijn om actief te blijven, want stilzitten is nooit mijn sterkste kant geweest."

Als we Bonny vragen wat hem het meest zal bijblijven, hoeft hij niet lang na te denken: de bewoners. "Voor mij hebben de bewoners altijd centraal gestaan," zegt hij. "Iedere bewoner heeft een eigen verhaal. Je stapt niet zomaar ergens binnen om een klusje te doen. Het gaat om mensen, om aandacht en om oog hebben voor hoe iemand erbij zit." Juist die kleine momenten maakten zijn werk waardevol. "Een lamp vervangen is nooit alleen een praktische handeling, maar vaak iets dat iemands dag weer een stukje fijner maakt. Een bewoner kan dan weer een boek lezen op de plek die voor hem of haar vertrouwd is."

Mooie herinneringen

In al die jaren bouwde Bonny niet alleen kennis en ervaring op, maar vooral ook veel mooie herinneringen. Ontmoetingen, gesprekken op de gang, een helpende hand op het juiste moment, het zijn precies die dingen die Het Laar voor hem bijzonder maken. Zoals hij het zelf zegt: "Ik ben steeds meer van alle mensen gaan houden."

Bonny heeft ook mooie plannen. Om zijn pensioen te vieren gaat hij samen met zijn vrouw Jolanda en zoon Beau op reis naar Borneo en Maleisië. Een avontuurlijke reis, helemaal passend bij hoe hij en zijn gezin in het leven staan. "Wij zijn actievelingen," vertelt hij. "We houden ervan om sportief bezig te zijn, te fietsen, te klimmen en op ontdekking te gaan. En ik hoop dat, als Jolanda over een paar jaar ook met pensioen is, we dat steeds vaker samen kunnen doen."

Bonny sluit graag af met een dankwoord aan alle bewoners. "Ik wil alle bewoners bedanken voor de vele mooie herinneringen en bijzondere ontmoetingen. Jullie hebben mijn werk al die jaren betekenis gegeven. Ik kijk met veel warmte terug op alles wat we samen hebben meegemaakt. Ik wens iedereen nog veel mooie jaren toe in Het Laar. Blijf vooral naar elkaar omkijken en zorg goed voor elkaar."



"Het Laar is in de loop der jaren veel meer geworden dan alleen een werkplek."

Woonbegeleider Karin van Zandbeek werkt in Laarstede. Ze ging de uitdaging aan om met een aantal bewoners een toneelclub op te zetten. Karin: "In mijn vrije tijd ben ik al jaren met theater bezig, dat is echt een grote hobby van mij. Hoe zou dat zijn om dat met bewoners te doen, dacht ik. Bij collega Dowie trof ik dezelfde passie. Samen bekeken we of dit bij de bewoners zou kunnen gaan leven. We verdiepten ons in het zorg- en leefplan van alle bewoners, hieruit selecteerden we acht bewoners."

Mevrouw Van Geloven was de eerste die enthousiast werd. Ze heeft in haar leven al veel toneel gespeeld. Al heel snel waren er nog zeven anderen gevonden die ook mee wilden doen. "In de eerste bijeenkomst bedachten we samen met de bewoners de naam voor ons toneelclubje. Na veel lachen, gieren en brullen werd het 'de Grijze duifjes'."

Uiteindelijk kregen Karin en Dowie acht bewoners bij elkaar; een man en de rest vrouwen. Karin schreef een toneelstuk waarin dit verhaal zich afspeelt: er was eens een echtpaar, waarvan

Mien, de vrouw, jarig was. Hun twee dochters organiseerden een verrassingsfeest, en werden daarbij door drie vriendinnen geholpen. Natuurlijk was er ook een klagende buurvrouw, maar ook zij was welkom op het feest.

Voor het stuk schreef Karin een script met verwickelingen die iedereen wel kent en dus dicht bij de bewoners liggen. "Maar die toch verrassend genoeg zijn om er een leuke voorstelling van te maken. Dowie en ik speelden ook mee in het stuk; we liepen als een rode draad rond, zo konden we ook de bewoners helpen als ze er even niet uitkwamen. Dowie had een decor van een huiskamer; dat paste precies bij het stuk. En voor de kleding en pruiken zorgden we ook allemaal zelf." Karin had alle rollen uitgeschreven en Dowie plakte ieders script aan de binnenkant van een Privé, Story, Libelle of krant. Dowie: "Die hadden de bewoners dan op schoot; zo konden ze zelf de rode draad van het verhaal goed in het oog houden."

Karin gebruikte het stuk ook als eindexamenopdracht voor haar opleiding tot woonbegeleider. Daarom vroeg Yonder hen om het stuk in het schooltheater op te voeren, ze vonden het zo'n

Lachen met toneelclub de Grijze Duifjes

leuke opdracht. "Uiteindelijk hebben we het daar opgevoerd voor een breed publiek: leraren, leerlingen (die misschien in de zorg gaan werken). Ook gemeenteambtenaren die zich bezighouden met ouderenbeleid, dementie en de WMO waren heel nieuwsgierig en wilden er graag bij zijn."

De voorstelling slaagde, iedereen was enthousiast. Yonder trakteerde de bewoners na afloop op een heerlijke high-tea. Karin behaalde haar diploma. Eind goed al goed? Nee, het verhaal wordt alleen

maar beter. Dowie: "Al meer dan een jaar komen we als toneelclub elke woensdagmiddag bij elkaar om te oefenen met sketches, maar ook om samen liedjes te zingen. We zijn een nieuwe voorstelling aan het voorbereiden. Al geven we wel toe dat de eerste voorstelling, het afstudeerproject, al een hele leuke voorstelling was die de bewoners met plezier hebben gespeeld. Ze vinden het helemaal niet erg om deze te blijven spelen. Het is een hele leuke gezellige groep, er wordt telkens heel wat afgelachen!"



"Voor het stuk schreef Karin verwickelingen die iedereen wel kent."

Van dit verhaal wordt u niet warm I

Brandveiligheid. Het klinkt misschien als een onderwerp waar u niet direct warm voor loopt, maar juist daarom besteden we er aandacht aan. Liever een paar regels lezen dan een bezoekje van de brandweer midden in de nacht.

Kaarsen geven sfeertoch zijn ze ook een van de bekendste oorzaken van kleine brandjes. Onlangs hadden we helaas weer een ongeluk met een kaars in een appartement. Het devies blijft daarom: gebruik moderne oplaadbare led-kaarsjes in de vorm van een theelichtje. Die flakkeren gezellig, maar steken niets in brand. Zelfs niet als u ze vergeet uit te blazen.

Over vergeten gesproken: het brandalarm laat zich in Het Laar regelmatig horen. Soms omdat een broodrooster nog aan staat of omdat een pannetje water vergeten is. Dat is geen schande; met het ouder worden wordt iedereen wel eens wat vergeetachtiger. Daarom een vriendelijk verzoek: blijf in de buurt van apparaten waarmee u water kookt, een eitje bakt of brood roostert en zet ze uit zodra u klaar bent.

Een ander onderwerp dat steeds belangrijker wordt, zijn accu's. Steeds meer bewoners hebben een elektrische fiets. Daarnaast gebruiken

we allemaal mobiele telefoons, tablets, scheerapparaten en andere apparaten met een accu. Accu's zijn veilig, mits ze goed worden gebruikt. Gebruik daarom altijd de originele accu en de originele oplader die bij het apparaat horen. Laat accu's niet dagenlang aan de oplader hangen. Voor fietsaccu's geldt hetzelfde. Laad deze bij voorkeur in uw eigen appartement op, zodat u kunt zien of alles goed verloopt. Een accu de hele nacht onbeheerd in de fietsenstalling laten opladen is minder verstandig.

En dat brengt ons meteen bij de vluchtwegen. Die moeten altijd vrij blijven. Plaats daarom geen spullen op de gang. Ook scootmobielen mogen niet in het gebouw worden geparkeerd. Trouwens ook niet vanwege brandgevaar van de accu's. Een vrije gang lijkt misschien wat kaal, maar wordt ineens heel belangrijk als er snel geëvacueerd moet worden. De brandweer controleert hier tegenwoordig erg streng op.

Brandveiligheid is een onderwerp dat ons allemaal aangaat. En zoals gezegd bent u van deze column waarschijnlijk niet echt warm geworden. Gelukkig maar. Laten we ervoor zorgen dat dat ook letterlijk zo blijft.

Marco Stolp en Harrie Keusters

Fietsenstalling veiliger gemaakt

Om de fietsenstalling aan de voorkant van Het Laar voor iedereen veilig te houden, hebben we na enkele fietsdiefstallen in het voorjaar van 2025 een aantal maatregelen genomen. Voortaan hebben alleen bewoners met een geregistreerde fiets toegang tot de stalling. Zij kunnen de fietsenstalling openen met een speciale gele tag.

Daarnaast zijn de veiligheidsvoorzieningen uitgebreid:

- **Nachtelijke afsluiting.** De fietsenstalling is voortaan 's nachts gesloten en niet toegankelijk. Ook niet als u een gele tag hebt
- **Inbraakalarm.** Bij de ingang en in de stallingsruimte is een alarm geïnstalleerd dat 's nachts actief is.
- **Nooddeur beveiligd.** De officiële nooddeur staat voortaan dag en nacht op alarm. Gebruik van deze deur zonder noodsituatie activeert direct het alarmsysteem.
- **Camerabewaking.** Er worden 24 uur per dag camerabeelden gemaakt van de toegangsdeur, de nooddeur en de stallingsruimte.

Een van mijn eerste leesboeken

We schrijven november 1952...

Ik zat in de 3e klas (nu groep 5) van de Pius-school in de Theresiastraat te Tilburg. Een jongensschool. Frater Ladislav was de leerkracht. Van hem kreeg ik een uitnodiging voor de boektentoonstelling. Hierin konden mijn ouders het volgende lezen: 'U kunt daar eens rustig kennis maken met een schat aan degenlijke jeugdlectuur. Om zo uw kind te behoeden voor de ongunstige uitwerking der zogenaamde neutrale boeken.' Dit moet goed komen...

Boektentoonstelling.

Er was een klaslokaal ingericht. De schoolbanken waren aan de kant gezet en hierop stonden stellingen met boeken. De Pius-school was een zogenaamde fratersschool met overwegend fraters als leerkrachten. Daarom was het niet zo verwonderlijk dat de meeste boeken afkomstig waren van 'De Drukkerij van het R.K. Jongensweeshuis te Tilburg', de drukkerij/uitgeverij van de fraters.

Op zondag 23 november 1952 bezocht ik samen met mijn ouders de tentoonstelling. Terwijl mijn vader en moeder met frater Ladislav in conclaaf gingen om mijn schoolresultaten te bespreken mocht ik een boek uitzoeken. Dat zou dan op een of andere manier met surprise-avond voor de dag komen.

Mijn oog viel op 'Puk en Muk en Moortje naar Amerika'. Sinterklaas had het boek op tijd geleverd. Het is nog steeds in mijn bezit. Uiteraard wordt het door mij gekoesterd...

Puk en Muk en Moortje naar Amerika.

De drie kabouterjes wonen met vele andere

kabouters in een huisje onder leiding van de 100 jarige Klaas Vaak. Met een zelfgemaakte 'zeppelin' vliegen ze naar Amerika. Daar beleven ze allerlei avonturen.

Jos Naaijken



Boektentoonstelling



Puk en Muk en Moortje naar Amerika



“Het is een bundel geworden vol humor, liefde en veerkracht en een mooie herinnering aan het feit dat een mens zelfs in moeilijke tijden lichtpuntjes kan blijven zien.”

Met humor door moeilijke tijden

Wat begon met losse gedichten en woordgrappen, groeide uit tot een bijzondere gedichtenbundel van de heer Fred Meeder en zijn dochter Stefanie. ‘Dichter bij de dokter’ is een verzameling gedichten van en over patiënten en zorgverleners. In de teksten staan humor, taal en ervaringen met de zorg centraal.

Fred Meeder woont sinds kort in Het Laar. 44 jaar geleden kwam hij in Tilburg wonen voor zijn werk als gemeentesecretaris bij de gemeente Tilburg. Hij vervolgde zijn carrière bij de provincie Utrecht maar is uit Tilburg niet meer weggegaan. Samen met zijn dochter Stefanie kijkt hij terug op hoe het schrijven van gedichten een plek kreeg in hun leven.

“We zijn allebei altijd al veel bezig met taal. Geïnspireerd door een vriend schreef ik een eerste gedicht over de zorg; ‘Loflied op de urethrotomie’. Die vriend van me was ontzettend blij na zijn behandeling in het ziekenhuis.” Stefanie: “en als reactie daarop schreef ik over mama die naar de pedicure ging in ‘Jubeltenen.’” Zo volgden meer gedichten en opperde Stefanie het plan deze te bundelen. Stefanie studeerde Nederlandse taal- en letterkunde en werkt al jarenlang in de ICT van de zorg. “Zorg is altijd een veelbesproken onderwerp geweest bij ons aan tafel,” zegt ze. “In het gezin was er veel ervaring met ziekte, zorg en mantelzorg. De bundel is dan ook niet zomaar een verzameling gedichten, maar ook een manier om met die ervaringen om te gaan.”

Fred: “Mijn vrouw Emmy werd ziek en ik ben jaren mantelzorger geweest. We zaten jaren in de sferen van ziekte en ongemak. En hoe houd je dan toch je goede humeur vast? Bij ons lukt dat met humor.” “Soms is die lach het beste medicijn,” zegt Stefanie. Haar vader deelt die mening: “Een positieve houding kan veel betekenen voor je herstel. Dat willen we met deze bundel graag meegeven.”

Voor Emmy
De bundel is daarom liefdevol opgedragen aan Emmy. Fred: “Zelfs in moeilijke periodes wist mijn vrouw met een droge grap de sfeer te verlichten. Hoe zwaar het af en toe ook was,

ze wist altijd lichtpuntjes te zien. Zo staat ons hele gezin er eigenlijk in, zonder de ernst uit het oog te verliezen.”

Vader en dochter schrijven allebei zelf, maar lezen en redigeren ook elkaars werk. Wie de strengste is? Daar zijn ze het snel over eens. Lachend zegt Stefanie: “Dat ben ik! Niet ieder gedicht haalde de bundel. Soms was een onderwerp te gevoelig. Daar zijn we voorzichtig in geweest.”

Het laatste gedicht in de bundel is heel speciaal voor vader en dochter. Het meest serieus, het meest emotioneel. “Het slaat op mijn vrouw. Eigenlijk steken we in het hele boekje de draak. Maar aan het einde staan we stil bij het gegeven dat het leven eindig is en dat het gepaard kan gaan met pijn en verlies van zelfredzaamheid en waardigheid. We vonden dat een mooie afsluiting. Het is een bundel geworden vol humor, liefde en veerkracht en een mooie herinnering aan het feit dat een mens zelfs in moeilijke tijden lichtpuntjes kan blijven zien,” sluit Fred af.

Een bittere pil

Bij gebruik van medicijnen zijn we allen wel gewend aan die nare bijeffecten die eenieder wel herkent: Braken, hoofdpijn, constipatie, duizelingen, diarree, hoge bloeddruk, botontkalking, maar we slikken het gedwee

Waarom nooit eens leuke dingen, zoals vol en glanzend haar? Maak mij ook een beetje langer Minder rimpels? Geen bezwaar! Geef mij maar een mooie zangstem en die leesbril mag ook weg!

Dat zal er wel nooit van komen De patiënt heeft dubbel pech!

Meer gedichten lezen? De bundel vindt u op de leestafel!



Nieuws en korte berichten

Brosaique

Al een aantal keer had de heer Piet Broos, bewoner van Het Laar, verzocht om uiting te geven aan de inclusiviteit die Het Laar nastreeft. Lang is nagedacht over een precieze vorm daarvoor.

Uiteindelijk is in overleg tussen de Raad van Bestuur en de heer Broos, besloten om een bronzen beeld te realiseren dat inclusiviteit representeert. Hiertoe is opdracht gegeven aan kunstenaar Rose van den Hurk, die eerder het beeldje Adieu! voor Het Laar maakte.

Het nieuwe beeld stelt meerdere veelkleurige menselijke gestalten voor en het is uitgevoerd in brons met meerdere kleuren agaat-stenen. Afgelopen februari is het onthuld en met verwijzing naar de heer Broos, is het Brosaique gedoopt. Het is gerealiseerd met bijdragen van de familie Broos, Het Laar, de Bewonersraad en de Vrienden van Het Laar.

Het beeldje staat voor de boodschap dat iedereen in Het Laar welkom is.



Wisseling van fysiotherapeut

Fysiotherapeut Van Huijkelom beëindigt de praktijk in Het Laar. Bewoners kunnen vanaf 24 juli een afspraak maken met de nieuwe fysiotherapeut Daniël van Bunnik van Fysiotherapie Ohler/Medap. Daniël is op maandag- en woensdagmiddag aanwezig in de sportruimte. Fysiotherapeut Stan Verberk is aanwezig op dinsdag- en donderdagmiddag.

Heeft u vragen over gezond en actief bewegen?

U kunt zelf een afspraak met hen maken. Fysiotherapie is voor ouderen belangrijk omdat het helpt om zo lang mogelijk gezond, zelfstandig en actief te blijven. Naarmate we ouder worden, nemen spierkracht, balans en soepelheid af. Fysiotherapie helpt om dit zoveel mogelijk te behouden of te verbeteren. In Het Laar wordt bewegen op verschillende manieren gestimuleerd.

Naast individuele fysiotherapie kunnen bewoners ook deelnemen aan laagdrempelige beweegactiviteiten, zoals Laarfit: gericht op soepel blijven, lichte kracht en balans. En LaarSportief: iets actiever, met aandacht voor conditie, spierkracht en plezier in bewegen; beiden in een gezellige groepssetting.

Altijd een warm welkom in Het Laar

In Het Laar zijn ze een vertrouwd gezicht: onze gastheren en gastvrouwen. Met een vriendelijke glimlach en een open blik staan zij klaar om bewoners, bezoekers en andere gasten op weg te helpen.

Of u nu op zoek bent naar Laarstede, wilt weten hoe de Laarbus werkt of gewoon even niet weet bij wie u moet zijn: de gastheren en gastvrouwen denken graag met u mee. Geen vraag is te gek. Juist dat persoonlijke contact maakt hun aanwezigheid zo prettig. U vindt hen niet op één vaste plek achter een balie. Ze zijn

meestal te vinden in de ontvangsthal, bij de leestafel. Zo zijn ze makkelijk aanspreekbaar voor iedereen die binnenkomt.

Hoe herkent u hen? Aan hun kleding natuurlijk: een blouse, een vest en het logo van Het Laar. Maar eerlijk is eerlijk: meestal herkent u hen vooral aan hun gastvrije uitstraling.

Zo zorgen de gastheren en gastvrouwen elke dag weer voor een warm welkom in huis. En dat voelt meteen vertrouwd.



Op de foto het gastteam van Het Laar. (Ans Bijvank ontbreekt op de foto)

Samen maken we Het Laar een stukje groener

Bij Het Laar vinden we het belangrijk om goed te zorgen voor onze leefomgeving, nu en in de toekomst. Daarom zijn we aangesloten bij de Green Deal Duurzame Zorg. Dat is een landelijke beweging waarin zorgorganisaties samen werken aan minder afval, slimmer gebruik van energie en grondstoffen en een gezonde leefomgeving voor iedereen. Ook binnen Het Laar zetten we daarin mooie stappen.

Mooi resultaat

Begin maart vond bij Het Laar opnieuw een audit plaats. Met een mooi resultaat: we hebben ons zilveren keurmerk behouden! Het laat zien dat duurzaamheid in Het Laar niet iets vrijblijvends is, maar echt onderdeel is van hoe we werken en keuzes maken. Daar zijn we trots op.

Nieuw duurzaam logo

Om onze duurzame ambities beter zichtbaar te maken, heeft Het Laar ook een eigen duurzaam logo. Daarmee laten we zien dat duurzaamheid een vaste plek heeft. U ziet dit logo de komende tijd op verschillende plekken terug, bijvoorbeeld bij activiteiten, communicatie en initiatieven die bijdragen aan een groener Het Laar.

Aandacht voor afvalscheiding

Onderdeel van onze duurzame aanpak is aandacht voor afvalscheiding. We hebben daarvoor medewerkers een kleine campagne op los gelaten. Het doel? De afvalscheiding op de werkvloer verbeteren. Dat doen we bijvoorbeeld door

duidelijker aan te geven wat bij papier hoort, wat in de bak voor PD (de afvalcontainer voor Plastic en Drankenkartons) mag en wat bij het restafval moet. Zo zetten we ook in de dagelijkse praktijk weer een mooie stap vooruit.

Ook u als bewoner kunt hierin een steentje bijdragen. Verdwijnt uw afval al in de juiste bak?



Wilt u meedenken en bouwen aan een groene en fijne leefomgeving? Dan past deze rol bij u!

Het Green Team bestaat uit medewerkers, bewoners en vrijwilligers. Samen blijven we zoeken naar manieren om Het Laar nog groener, gezonder en duurzamer (of zuiniger) te maken.

- vervoer,
- bewegen & leefstijl,
- vervanging hulpmiddelen,
- vastgoed, afval & energie
- voeding.

Samen bespreken we ideeën, kijken we naar wat beter kan en zoeken we naar haalbare stappen die echt verschil maken.

We zoeken bewoners die affiniteit hebben met duurzaamheid of het leuk vinden om zich te verdiepen in een van de genoemde thema's. U hoeft geen specialist te zijn. Uw betrokkenheid en ideeën zijn het belangrijkste!

Als deelnemer denkt u mee over een thema binnen duurzaamheid;

 **Het Laar | Duurzaam**

Meer weten?

Loop op 7 juli tussen 09.30 en 10.30 binnen bij de Orangerie of neem contact op met Sophie van de Ven, via s.vandeven@hetlaar.nl

Wat als een aangename dag begint met een klein moment?

Uitnodiging; donderdag 9 juli om 14:00 uur in Chapeau!

We nodigen u uit om de kick-off van de nieuwe opzet van dagbeleving mee te beleven.

Met dit evenement starten we een bijzondere en inspirerende reis rondom dagbeleving van onze bewoners. Hoe mooi is het dat juist onze bewoners hier zelf ook bij kunnen zijn. Met speciaal gastoptreden van Joël Kruijsselbrink. Joël is dé specialist op het gebied van speelse activering binnen de zorg. Samen ontdekken we de kracht van dagbeleving voor de zorg van onze bewoners. We gaan met zijn allen 'out of the box' en laten ons verrassen door wat mogelijk is. Joël zal ons meenemen in zijn inspirerende visie en werkwijze. U bent van harte welkom om dit moment met ons mee te beleven!



Tweetalig opgevoed

Veel Tilburgers waaronder ondergetekende zijn tweetalig opgevoed. Het betreft het dialect van Tilburg en het Algemeen Beschaafd Nederlands (ABN). Het ABN wordt nu standaardnederlands genoemd.

Als ik ergens naar toe ging zei mijn moeder altijd: 'Jonge, zèùrgter veur dègge op 'n aander aaltij netjes pròt'. (Jongen, zorg ervoor dat je bij iemand anders altijd netjes praat)

En haar wijze les had geholpen. Want toen ik een keer voor urineonderzoek met mijn plasje naar de huisarts ging zei ik tegen hem: 'Hier ben ik met mijn urine, dokter'.



Als ik gezegd zou hebben 'Hier zèèk meej mènne zèèk dokter...', dan had hij het wellicht niet begrepen.

Goed dat ik tweetalig opgevoed was...

Jos Naaijken

Verwenmoment |



Het is een heerlijk moment van ontspanning, een bezoek aan de schoonheids- en pedicuresalon in Het Laar. Ging u vroeger wel eens naar een salon, dan weet u hoe fijn dat is. Dat dat ook in Het Laar kan, weten inmiddels veel bewoners. Want sinds ruim een half jaar kunt u daarvoor in de salon naast de Kruidelaar terecht. Gunt u uzelf dat verwenmoment, ook nu u in Het Laar woont.

Schoonheidsspecialiste Jolanda van Bavel van Be Stylish Beauty heeft de salon samen met pedicure Deveny Luijbregts van Pedicare. Precies tussen de Kruidelaar en de kapsalon in. Ze zijn om en om van maandag tot en met donderdag bereikbaar voor afspraken.

Jolanda: "Ik op maandag en woensdag en Deveny op dinsdag en donderdag. Als bewoners een afspraak willen dan kunnen ze ons bellen." Jolanda vertelt dat de meeste behandelingen waar de bewoners van Het

Laar bij haar om vragen, zijn gezichtsbehandelingen met of zonder uitgebreide massages; epilieren van gezichtsbehaaring en wenkbrauwen en het verven van wenkbrauwen. Alle crèmes en geuren die ze in haar salon gebruikt, zijn ook te koop. "Maar vooral de aandacht, de zachte massages, een fijne crème, rustgevend muziekje en even lekker een praatje maken, dat waarderen de bewoners enorm."

Zowel Be Stylish Beauty als Pedicare verkopen cadeaubonnen, tegen elk bedrag. Zo kunt u iemand ook een bezoekje aan de salon cadeau geven. Let op, als het gordijn van de salon gesloten is, zijn de dames bezig met een behandeling. "We bieden privacy en rust aan onze klanten. De bewoners van Het Laar vinden dat heel fijn. U kunt altijd buiten in de gang wachten, of ons even bellen."

Schoonheidsspecialiste Jolanda is bereikbaar via 06 346 156 74 en pedicure Deveny via 06 250 452 81.





Het witte goud van Udenhout

Eind mei brachten bewoners een bezoek aan aspergeboerderij Van Iersel. In de schaduwrijke tuin kregen zij een boeiende uitleg over de teelt en oogst van asperges. In de boerderijwinkel werd volop geshopt en natuurlijk konden ze zien hoe de asperges worden geselecteerd en geschild. Als afsluiting bereidden de koks van Het Laar in de boerderijkeuken een heerlijk diner, uiteraard met verse asperges van Van Iersel.

De Babbelaar wordt gemaakt door Aimée Hoskens en Myriam Krol
Met bijdragen van Jos Naaijens, Harrie Keusters
Fotografie: Het Laar, familie Dielemans, Karin van Zandbeek, Dowie van Ingen, Cees Cornelissen
Vormgeving: Karin Caron, Idefix vc
Druk: Dekkers van Gerwen

Wilt u contact met Het Laar?
Kijk dan op www.hetlaar.nl



Het Laar | Aangenaam

